

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Mirabilis Vita Venerabilis Virginis Marinæ De Escobar Vallisoletanæ

Deprompta ex ijs, quæ ipsamet jussu Patrum suorum Spiritualium
consignavit

Vitæ Venerabilis Virginis Marinæ De Escobar. Pars Prima

Puente, Luis de la

Pragæ, 1672

Cap. 33. Quomodo ipsi Deus manifestaverit, quid acciderit in assumptione
Beatissimæ Virginis, & magnam ejusdem gloriam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38580

hi est suam sanctam benedictionem, meque perbenevolè est amplexata, dicendo: Soror, hunc tibi amplexum do propter te, ac pro te, & subito me iterum suis ulnis strinxit, dicens: *Hunc tibi amplexum praebeo pro meis servis & amicis tuis, qui tuentur ac profitentur meam Purissimam Conceptionem, expertem peccati originalis, & hoc ipsis dic meo nomine, ita enim volo.* Valdidixit mihi sanctissima Virgo, & redij ad me ex raptu, humiliavique me coram DEO meo, sicut consuevi. Postridie, ante sacram Communionem, mihi Dominus dixit: Anima, venio ad te, & adfero tibi tres flores ex coronis meae Matris. Unum florem, aiebat Dominus, se mihi ferre, cò quòd meam animam, & univèrsa subjecerim Divinae voluntati, cum essem in aetate viginti mensium, postquam mihi DEUS acceleravisset usum rationis: alterum, propter virginalem puritatem, quam per omnem vitam DEO adjuvante conservaveram: tertium propterea, quòd asseruerim & crediderim Puritatem sanctissimae Conceptionis Dominae Nostrae, liberae à peccato originali. Quando mihi Virgo valedixit in prima harum visitationum, bene mihi precata est, dicendo: Benedicta esto tu ipsa, benedictus locus, quem inhabitas; benedictum, quod manducas; & benedictum, quidquid contingis; vale.

In his duabus revelationibus, pes Beatissimae Virginis elevatus ad destruendam bestiam, & nomen coronae, significant sacratissimam Virginem, in sua prima sanctificatione, ex speciali privilegio etiam fuisse praeditam assumptionis, & elicuisse excellentem actum Amoris DEI, quo se disposuit pro obtinenda gratia, ac vincendo diabolo. Et propterea ipsi fuit simul data corona, sicut illi est collata propter virginitatem, & acceptatam Maternitatem DEI. Haec est sententia gravium Doctorum, quos ego sum sequutus in meis commentarijs super Cantica.

Adamas quiddam exiguum de duobus his Festis junctim, quod evenit hoc eodem tempore. Adverterunt, inquit, mei Angeli, quòd prae me ferrem teneriorem affectum erga statuum Beatissimae Virginis, quae est in meo Oratorio. Contulerunt se eò, & prostrati humi illam adoraverunt. Minor exprompsit instrumentum quoddam musicum, collaudans cantu Purissimam Conceptionem & Annuntiationem Beatissimae Virginis. Deinde descenderunt multi Angeli ex Caelo, & impositam cuidam quasi feretro argenteo, tulerunt more supplicantium ad conspectum Sanctissimae Trinitatis, quae illi dedit suam benedictionem, & Christus Dominus ostendit, eam esse gratam suis oculis. Postea ipsam retulerunt cum silentio, & reposuerunt suo loco.

CAPUT XXXIII.

Quomodo ipsi DEUS manifestaverit, quid acciderit in Assumptione Beatissimae Virginis, & magnam ejusdem gloriam.

NE praeceamus ullum mysterium & Festum sacratissimae Virginis, superest, ut referamus revelationes, quas Venerabilis Marina habuit de gloriosa Assumptione ejusdem Dominae, & gratias, quas ab ipsa consequuta est, atque à Christo Domino Servatore Nostro, ob honorem hujus Festivitatibus.

§. I.

IN Festo Assumptae Beatissimae Virginis (anno 1622.) dum vellem audire Sacrum, fui ducta in spiritu ad locum, in quo haec Domina è vivis migravit. Vidi illam decumbentem in suo sacro lecto, mirum in modum speciosam, ac sanctissimum ipsius vultum roseo perfusum rubore, & quasi inflammatum, ut manifestè indi-

indicaret ardentissimum amorem suæ animæ, seque mori amore sui sanctissimi Filij. Aderant ibi sancti Apostoli, qui tenerrimè dolebant ob mortem suæ Dominae; circumdabant lectum, exosculabantur sacrum stragulum, quo cooperiebatur illud sanctissimum Corpus. Sacratissima Virgo illos solabatur, & animabat verbis gravibus & paucis, appellans ipsos filios suos. Interea paulatim, quàm suavissimè, instar inchoantis dulcem somnum, sanctissima illa anima est egressa è suo corpore. In momento patefacti sunt Cæli, & apparuerunt ibi milleni Angeli, ac spiritus beati, qui veniebant, stipantes Beatissimam Trinitatè. Filius DEI specialiter dixit quàm reverentissimè: Veni Mater ac Domina mea, ut fruaris bonis æternis, quæ es adeò bene promerita. Omnes eæ tres Divinæ Personæ susceperunt, univèruntque sibi ipsis illam sanctissimam animam, & sub augusta umbella, cum magna majestate, ipsam introduxerunt in caelestem Jerosolymam, summo cum gaudio ac solatio totius illius caelestis Aulae, & resonante solenni musicâ, ac suavi melodiâ omnium Angelorum DEI; fuitque collocata in optima & gloriosissima Sede Cæli, post sacratissimam Humanitatem Christi JESU Domini Nostri. Sancti Apostoli susceperunt cum magna reverentia & autoritate illud sacratissimum corpus, impositum decentissimè feretro, & tulerunt ad locum sepulchri, cum ingenti fletu ac teneritudine, sepeliveruntque coopertum lapide cœruleo, coloris caelestis, collocato sanctissimo corpore in alio lapide excavato, ità ut non contingeret terram. Et post duas horas Dominus suscitavit in mea anima vehementissimos affectus, ac desideria, exequendi in omnibus sanctissimam ipsius voluntatè; atque cum tali affectu invocavi Dominum dicens: Ah, mi Domine! ah, mi Domine! Aliàs verò invocabam sanctissimam Virginem: Ah, mea Domina! ah, mea Domina! Tum Cœlorum Regina, pro sua solita clementia, dixit suo sanctissimo Filio: Mittat tua Majestas aliquem sanctum Angelum, ut illam soletur, ac resciat, quid velit, siquidem tanto affectu

nos invocat. Dominus autem respondit: Non, Domina mea, non eat Angelus, nos ipsi statim ibimus. Et vidi Majestatem Christi JESU Domini Nostri, unàque sanctissimam Virginem, cum comitatu plurimorum Angelorum, qui replebant meum cubiculum. Dominus se constituit ad unam mei lectuli partem, sanctissima Virgo verò ad alteram, ità ut ego essem in medio. Fui vehementer turbata, neque mei eram compos. Tum utraque Majestas accepit quoddam pulcherrimū linteum, & suis sacratissimis manibus extendit in meo lecto; statimque comparuit supra linteamen quædam turricula, seu Castellum, habens altitudinem unius ulnæ, ex auro purissimo, splendidissimo, & infiniti pretij, ità ut non attingeret linteū. Dominus exporrexit suam sacratissimam manum, quasi aperiret portam illius Castellum, indicavitque mihi digito inæstimabiles & admirabiles thesauros, ac Divitias gemmarum, ut rubinorum, & aliarum diversi coloris, quæ erant intra Castellum. Nulla lingua potest explicare, neque cor humanum caput magnitudinem ejusmodi thesaurorum, ac bonorum. Quæ omnia repræsentabant & significabant merita ac valorem Sanguinis JESU Christi Domini Nostri. Obstupui, fuique attonita, videns tantam opulentiam. Dominus mihi blandissimè & amantissimè dixit: Anima mea, vidistine thesauros, & bona infinita hujus Castellum? sume hinc, quidquid pro te volueris, unàque, quod possis impertiri, quibus volueris. Tergiversabar vehementer, & non audebam accedere, quia eram quasi mihi crepta, dum audirem Dominum, & considerarem, quod videram. Dominus autem extendens suam sanctissimam manum, occlusit portulam Castellum, ità ut non viderim, quomodo id contigerit. Et mea Domina mihi peramãter valedixit, inquiens: Filia mea, & Amica, vale. Similiter mihi valedixit Dominus, dicendo: Quiesce modò Soror, es enim afflicta. Vale. Fui rapta in ecstasim, & quando sum ad me reversa, non vidi Dominum.

§. II.

BIduo vel triduo post, omnia alia. Animo volentem, vocavit Dominus de nomine: Marina. Respondi: Domine. Quomodo neglexisti, aiebat ipse, petere, quod tibi eo die obtuleram pro te, & pro tuis proximis? Ego, ut quæ hac de re nihil cogitaveram, reposui: Nescio, mi Domine, non venit mihi id in mentem. Dominus verò subiecit: Eja! pete, quidquid volueris pro te, & pro quocunque, quia ego tibi id præstabo. Puto mihi Dominum suggestisse, ut intercederem pro animabus Purgatorij. *Reliquum, quod accidit, referatur in libro quinto, capite secundo, de animabus Purgatorij.*

In Festo Assumptæ in Cælos Virginis, dum essem vehementer afflicta à multis doloribus, quos passa fueram in ejus vigilia, & ipso die, voluerunt me Domini mei Angeli consolari, & venientes ad me, dixerunt mihi, quod me essent ducturi ad Cælum, ut interesset Festo, quod illo die celebraretur in honorem Reginæ Angelorū. Atque licet ego vehementer repugnarem, nollemque duci, erexerunt me tamen, ac duxerunt. Et existimo, me pervenisse usque ad Cælum, illudque contigisse capite. Verum tantopere sum reluctata, ac tantopotentem, ut denique me reduxerint ad meum lectum. Aliquantò post, cum jam essem soluta à cura, & fuisset pacata à DEO, denuò me elevaverunt, ac duxerunt ad illam cælestem Jerosolimam, & penetravi omnes cælos, usque dum pervenirem eò, ubi manebat sacratissima Virgo Domina Nostra, ad cujus pedes me constituerunt. Erat hæc Regina elegantissima, & usque adeò formosa, ut solus ipsius aspectus esset sufficiens præmium infinitarum molestiarum; quæ in hac vita tolerantur, ut obtineatur illius visio. Dixitq; mihi: Soror, bene veneris. Et amplexata est me, stringens me utrinque suis sanctissimis brachijs. Summum fuit meæ animæ gaudium; & levamen ac solatium, quod percepi ex hoc aspectu, & reliquorum Cælicum.

Alio Festo DEI paræ, vidi eandem san-

ctissimam Virginem, circumdatam magnâ multitudine Angelorum, qui omnes ardebant igne Amoris DEI, ac hujus Domine, omnesque concinebant melodiam tam cælestem, ut cor abriperet, dicentes: *Conceptio tua, & Assumptio tua, DEI Genitrix Virgo, gaudium annunciat universo mundo. Alleluja.* Erat Virgo splendidissimè exornata, plena gemmis ac pretiosis lapidibus, quorum aliqui dependebant instar pretiosorum unionum ex simbrijs vestimentorum ipsius: deditque mihi Dominus lumen speciale, ut cognoscerem illius præcellentiam, & potentiam DEI, quæ tantum potuit ac novit facere, videturque mihi nullum esse opus, quod luculentius manifestet DEI Potentiam, quam hæc Domina. Ego illam rogavi, ut mihi donaret aliquem pretiosum lapidem ex illis, quos habebat dependentes ex suo vestitu. Accessit ad me, deponensque ex digito elegantem anulum ex ijs, quos in ipsis gestabat, dixit: Da mihi manum, Soror, ego enim ipsa volo inferere istum anulum in tuum digitum manus sinistræ. Ego confestinata, tenebam manus compressas, ac digitos implexos, & stabam quæta. Venit autè ad me sanctus meus Angelus Custos, percussitque paululum meum brachium, seu manum, ac separavit meas manus, extenditque meum digitum, cui Domina nostra inseruit anulum, qui penetravit usque ad cor meum. Fui tota immutata, vehementer recreata, & confortata.

§. III.

BIduo ante Festum Assumptionis (anno 1623.) cogitanti mihi de mysterio illius diei, incidit desiderium exarandi litteras ad Dominum DEUM, quas ad illum deferendas traderem sanctissimæ Virgini, siquidem abiret ad Cælum, constituendique ipsam Advocatam, pro obtinendo à DEO, quod exoptabam.

Eodem die Festo, summo manè, abrepta in spiritu, vidi sanctissimam Virginem, cum magno numero Angelorum. Salutavit me, ac dixit: Soror, visne aliquid à meo Filio, ab eo enim ad Cælum, secun-

dum solennitatem, quam celebrat Ecclesia! Ego ex eo affectu, quem habebam, dixi: Utique, Domina mea. Desidero enim magnopere mittere quasdam literas ad meum Dominum. Sic ita, dixit sanctissima Virgo, ego illas volo ferre, & agere tua Advocatam ac Patronam in eo, quod petieris. Tum dixit meis sanctis Angelis, date ipsi necessaria ad scribendum, & scribat literas. Mea Domina, agebam ego, & poterone illas scribere? Respondit mihi: Ita, Soror, Bene poteris. Mei Domini mihi dederunt instrumenta scriptiois, & sanctus Angelus *Pavonis* mihi tulit lumen, scripsiq; cum magna renitentia ac tremore epistolam, & literæ, quas scribebam videbantur aureæ, adeo enim splendebant. Scripsi autem in hunc modum: Domine DEUS meus Omnipotens, & infinitæ misericordiæ ac majestatis, obsecro tuam Divinam Majestatem, per maxima merita JESU Christi Domini Nostri, Filij tui, perque ejus sacratissimum sanguinem fulum pro nobis, & per merita sanctissimæ ipsius Matris, ac Domine Nostre, quæ hinc adest, & quam assumo in meam Advocatam, ac Patronam, ad eum finem, quem habeo propositum; ut mihi eam præstes gratiam, & favorem ac misericordiam, propter infinitam tuam bonitatem, desque mihi copiosum & novum lumen tuum, quo cognoscam & intelligam veritates ac mysteria, quæ communicas meæ animæ, ne errem, aut decipiar: præterea, ut mihi concedas veram ac absolutam promptitudinē meæ animæ & cordis, ad exequendam in omnibus, & per omnia, tuam Divinam voluntatem; & largiaris mihi bonam mortem, in qua te cognoscam, amem, & in te conquiescam, tanquam in meo DEO, & unico meo bono. Hoc à te peto, Domine DEUS Majestatis, ex toto meo corde, ac anima, & confidendo, ac innitendo, quemadmodum dixi, thesauro meritorū mei Domini JESU Christi, sanctissimæque ejus Matris. Postquam scripsissem epistolam, dixit sacratissima Virgo: Subscribe illam foror, & appone cognomen tui sancti Patris. Subscripsi his verbis: *Marina de Escobar.* Tum ei tradidi hanc

epistolam, cum magna reverentia, apertam, rogans illam, ut ipsam deferret ad cælum, ad meum Dominum, obtineretque mihi à Divina Majestate, quod in ea petebam. Sanctissima Virgo suscepit epistolam quam libentissimè, & interrogavit me, vellémne aliquid aliud? Respondi: Ita, Domina. Rogo Tuam Majestatem, ut dignetur adjuvare, & fovere certas personas, quæ se mihi commendant, & rogant, ut id à te petam. Nominavi ipsi, quæ essent; & illa mihi respondit, se hoc facturam, valedicensque mihi, ascendit ad cælum, cum comitatu plurimorum Angelorum. Est solennissimè in illud admittenda; & lætitia eorum cœlestium aulicorum erat maxima, videbaturque tota illa cœlestis Aula ardere Divino Amore. Venit Beatissima Virgo ad conspectum Beatissimæ Trinitatis, à qua est admirabiliter suscepta, & provoluta in genua ad pedes æterni Patris, rogavit illum, per merita sanctissimi ejus Filij, ut dignaretur protegere ac defendere totam Ecclesiam Catholicam, & Fideles vehementer afflictos, darctque lumen & auxilium omnibus existentibus in peccato mortali, ad emergendum ex eo; ac tandem dixit: Hinc adfero istam epistolam, quam mihi tradidit tua serva Marina; obsecro Divinam Tuam Majestatem, ut illam perlegas, & concedas ipsi, quidquid in ea à te postulat, ac petit. Pater Æternus suscepit epistolam quam libentissimè, non absque indicijs lætitiæ, & aspexit illam ac dedit legendam JESU Christo Domino Nostro, qui ipsam accepit cum magno gaudio, & legit. Responditque Pater Æternus, futura, quæcunq; in illa petieram. Tum sanctissima Virgo dixit suo Filio, ut etiam subscriberet epistolam, id enim ego desiderabam. Et subscripsit ipsam taliter: *Christus JESUS.* Anima, considera, cui velis tradi istam epistolam? & cum ego nescirem respondere, sanctus meus Angelus Custos mihi dixit: Dic, Anima, ut illam ipsa retineat, sic enim convenit. Unde rogavi Virginè, ut eam mihi servaret, & servavit ipsam intra se. Torum istud mysteriū spectavi ex meo angulo, ubi semper mansi extra Cælum.

Nnn

CAPUT